

PRESENTACIÓ

Eusebi Nomen i Calvet

Les empreses andorranes, quin camí?

L'actual situació econòmica compleix els requisits tècnics per qualificar-la de crisi estructural, i no tan sols conjuntural com en temps passats. El model econòmic actual mostra senyals de fatiga i el model de finançament públic que l'acompanya mostra la seva incapacitat per suportar les necessitats de l'actual població.

En els darrers anys Andorra ha seguit un camí insostenible a mitjà termini: estem tenint una pèrdua de productivitat (valor afegit per persona) i per mantenir el PIB total, hem augmentat el nombre de persones produint. Un creixement encara més vulnerable que el que té Espanya, ja que el seu PIB creix un 80% gràcies al nombre de persones amb activitat (immigració i reducció d'atur) però tan sols un 20% és gràcies a l'increment de la productivitat. En el nostre cas és més greu: tenim una reducció de la productivitat que amb relació al PIB es compensa per un alt creixement poblacional (immigració). Aquesta estratègia és com una fugida endavant, que sempre porta al mateix resultat a curt o mitjà termini: les infraestructures queden curtes per a tanta gent, i com que la productivitat baixa, l'economia va curta de recursos per pagar tot el que requereix aquest model econòmic basat en la quantitat. Resultat: increment del deute públic. I quan es passen els límits tolerables de deute acumulat, es passa a les figures que permeten estendre el deute a futures generacions, com ara els coneguts *peatges encoberts*.

Tot indica que Andorra necessita agafar un nou camí, no pot continuar aturada en un model econòmic esgotat. I els

Nous elements de competitivitat

canvis de model econòmic són molt complicats i lents. Però si cal emprendre un nou camí, primer cal estudiar quin agafem. La SAC ha invitat un seguit d'empresaris, economistes, financers, polítics i gent que té quelcom a dir en aquest àmbit per presentar la seva visió en les XIII Jornades de la SAC que tindrà l'honor de moderar. Demanarem als ponents el màxim rigor i que les seves presentacions siguin, dins el possible, el més fidels a les metodologies científiques.

Esperem que els ponents aportin dades objectives que ens presentin l'estat de la realitat andorrana i la proposta d'alternatives fonamentades en el coneixement rigorós dels marcs mercantils, comptables i fiscals nacionals i internacionals, així com de les regles de joc per emprendre el camí millor.

En especial demanarem als ponents que despleguin la qüestió de com tractar dos possibles *destins* que avui estan tancats per a les empreses andorranes:

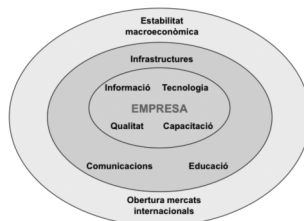
- Un és com es pot plantejar l'obertura de les empreses andorranes al capital estranger, i si això afavoriria la productivitat d'Andorra i la millora del seu model econòmic i social.

- L'altre seria com es pot plantejar l'obertura dels mercats de serveis i de *royalties* mundials a les empreses andorranes –avui tancats per mitjà de les retencions per obligació real–, i si això afavoriria la productivitat andorrana i la millora del nostre model econòmic i social.

Preguntarem quin seria el camí que caldria emprendre: obrir els dos camps de forma simultània? Un primer que l'altre? Quin en primer lloc? Cap dels dos? Un altre?

I obrirem el debat al públic que participi en la jornada perquè tingui la possibilitat d'exposar lliurement les seves contribucions a aquest objecte d'estudi.

Eixos de la competitivitat

Eusebi Nomen i Calvet

*Doctor en administració i direcció d'empreses,
professor i coordinador de les XIII Jornades*